

1981, 21. dubna – Sdělení VONS č. 246 „Manželé Dolejšovi odsouzení“ o rozsudku Okresního soudu v Chebu odsuzujícím Antonína Dolejše k nepodmíněnému a Blanku Dolejšovou k podmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin útoku na veřejného činitele.

Koncem května 1980 byli v nočních hodinách v Mariánských Lázních přepadeni a zbiti příslušníky VB, kteří násilím vnikli do jejich bytu, manželé Antonín a Blanka Dolejšovi. (Viz též sdělení VONS č. 190.)¹ Po tomto incidentu byli Dolejšovi dodatečně obviněni z trestného činu napadení veřejného činitele:² Antonín Dolejš podle § 155/1a a 156/2a; Blanka Dolejšová podle § 155/1a, 2a.³

Hlavní líčení proběhlo před Okresním soudem v Chebu pro různé obtíže (nepřítomnost svědků obžaloby, povolávání dalších apod.) celkem natřikrát ve dnech 23. 1. 1981, 13. 2. 1981 a 24. 3. 1981 (po odročení ze 13. 3. 1981). V prvním termínu byli vyslechnuti obžalovaní. O průběhu incidentu vypověděli shodně. Svědci z domu, kteří si měli stěžovat na „rušení nočního klidu hraním magnetofonu“, což bylo údajně příčinou příchodu hlídky VB, uvedli, že si již na inkriminovanou věc nepamatují. Charakteristické je, že svědek Šorejs na otázku, proč si stěžoval, odpověděl: „Protože mě k tomu vyzval vyšetřovatel.“⁴ Korunní svědkové obžaloby, členové hlídky VB nadporučík Firla a praporčík Kreutzer, kteří vysadili dveře bytu Dolejšových a použili pak proti jeho obyvatelům brutálního fyzického násilí, se v tomto termínu nedostavili.⁵

Dne 13. 2. 1981 při pokračování hlavního líčení se oba policisté dovolávali svých výpovědí z přípravného řízení. Při ústním slyšení se jejich výpovědi vzájemně rozcházel, a to i v podstatných detailech. Nepamatovali si své výpovědi do protokolu, nebyli s to znovu vylíčit průběh události, propadli zmatku při rekonstrukci elementárních skutečností i potom, co jim protokolární výpověď byla přečtena. (Nebyli například schopni se dohodnout, zda dveře bytu, které vysadili z pantů, ležely na podlaze, stály opřeny o zeď

či nábytek, nebo zda je nadporučík Firla – jak tvrdil v rozporu s druhým policistou – po většinu času držel.) To vše svědčí přinejmenším o tom, že jednali v silném afektu. Naprostá libovůle a záměrná nedbalost v přípravném řízení je patrná také z toho, že teprve na žádost obhajoby byl povolán k soudnímu jednání znalec, který měl posoudit potenciální hlučnost magnetofonu. Svou úřední povinnost však vůbec nesplnil, neboť jak se ukázalo při doplňkových otázkách obhajoby, magnetofon při jeho technickém posuzování neuvedl do chodu a vyjádřil se o něm, jak přiznal, poté, co ho pouze povrchně ohledal.⁶ Po tomto pokračování také vznikla pochybnost na straně obhajoby, zda fotografie blůzy uniformy praporčíka Kreutzera, která byla předložena soudu jako důkaz, že policista byl obžalovanou udeřen do zad pohrabáčem, je totožná se snímkem, který byl součástí spisu při seznamování. Jednání bylo tedy znovu odročeno a na návrh obhajoby byli k němu přizváni fotograf Šedivý⁷ a vyšetřovatel Sýkora⁸ z MO VB v Mariánských Lázních.

Při jednání dne 24. 3. 1981 se potvrdilo, že fotografie, která figurovala jako kardinální důkaz proti obžalované, skutečně není identická. Vyšetřovatel Sýkora k tomu vypověděl, že u něho „k případné záměně nedošlo, ale spisy ... každou chvíli neměl k dispozici, protože si je stále vyžadovalo ministerstvo vnitra“.⁹

K tomu zbývá ještě podotknout, že Blanka Dolejšová v době události byla v rekonvalescenci po operaci ve stavu nemocných. Přesto byla příchozími službu konajícími příslušníky VB brutálně napadena a zraněna, jak také v průběhu líčení doložila fotokopii lékařského nálezu. Ta mluví o rozraženém horním rtu, podlitině na ruce po úderu pohrabáčem. (K lékařskému nálezu se nadporučík Firla vyjádřil: „Nikdo na ni nesáhl, pouze jsem jí vykroutil pohrabáč z ruky ... Nikdo na ni nesáhl. Nemohu ale vyloučit, že neúmyslně, já o tom ale nic nevím.“)¹⁰

Přes všechny zmíněné okolnosti, které jednoznačně problematizují vinu obžalovaných a ukazují na pravé viníky incidentu, senát vyhověl návrhu prokurátora, uznal obžalované vinnými a odsoudil Antonína Dolejše k trestu 10 měsíců nepodmíněně ve II. nápravně výchovné skupině a Blanku Dolejšovou k trestu odnětí svobody na

15 měsíců podmíněně na 3 roky v I. nápravně výchovné skupině.¹¹ Oba odsouzení se odvolali.¹² Prokurátor se nevyjádřil.

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 5, s. 4–5.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 191. K případu Antonína a Blanky Dolejšových viz dále sdělení VONS č. 270, dokument č. 271.
- ² Správně trestného činu útoku na veřejného činitele.
- ³ Obžalobu podal okresní prokurátor v Chebu JUDr. Ladislav Hanus 19. 12. 1980. Bylo v ní uvedeno, že „dne 13. května 1980 kolem 0.40 hod v bytě Antonína Dolejše v Lidické ulici v Mariánských Lázních, okres Cheb, kam byla zavolána spolunájemníky hlídka VB z důvodu rušení nočního klidu obviněnými hlasitou produkcí hudby,
 - 1) obviněný Dolejš po otevření dveří bytu hlídce VB ve složení nprap. Firla a prap. Kreutzer a po jejich výzvě, aby ztišil magnetofon, počal je urážet hrubými a vulgárními výroky, uvedenými ve spise, po vniknutí členů hlídky VB do bytu za účelem zákroku proti obviněnému ten udeřil prap. Kreutzeru několikrát do prsou, přičemž stále pokračoval v urážkách členů hlídky [...].
 - 2) obviněná Dolejšová ve snaze zabránit předvedení obviněného Dolejše uhodila dvakrát prap. Kreutzeru přes záda pohrabáčem a v dalším násilí jí bylo zabráněno nprap. Firlou, který jí pohrabáč vytrhl.“ OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80; viz též LP, Sb. VONS, inv. č. 74, sign. I/1, kart. 19.
- ⁴ Záznam výpovědi Josefa Šorejse viz in: OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80, protokol o hlavním líčení u Okresního soudu v Chebu konaném 23. 1. 1981.
- ⁵ Fridolín Firla se telefonicky omluvil z přelíčení z důvodu lázeňské péče, Jaroslav Kreutzer absenci odůvodnil tím, že je po noční směně. OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80.
- ⁶ Soudní znalec z oboru elektroniky/radiotechniky Alois Neubauer provedl odborné posouzení monofonního magnetofonu 5400 dne 22. 8. 1980. Posudek je uložen in: tamtéž.
- ⁷ Celým jménem Svatopluk Šedivý.
- ⁸ Celým jménem Jan Sýkora.
- ⁹ Jan Sýkora uvedl ve výpovědi o fotografii uniformy prap. Kreutzeru s viditelným poškozením po údajné ráně pohrabáčem toto: „Dostal jsem ji v jednom vyhotovení, další snímky zůstaly buď na ministerstvu vnitra nebo na KS SNB.“ OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových,

spis. zn. 5 T 304/80, protokol o hlavním líčení u Okresního soudu v Chebu konaném 24. 3. 1981.

- ¹⁰ Lékařské nálezy B. Dolejšové jsou uloženy in: OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80; též LP, Sb. VONS, inv. č. 74, sign. I/2, kart. 19.
- ¹¹ Ve skutečnosti se jednalo o podmíněčný odklad na dva roky. Viz rozsudek vynesení senátem Okresního soudu v Chebu složeným z předsedy Jiřího Kutílka a soudců Stanislavy Uxové a Veroniky Kubové uložení in: OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80. Obhájce navrhl v závěrečné řeči zproštění obžaloby pro nedostatek důkazů a rozpory ve výpovědích svědků.
- ¹² V odůvodnění odvolání podaném 15. 4. 1981 manželé Dolejšovi požadovali, aby odvolací soud vrátil případ prvoinstančnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Tamtéž.